

mark af 29. Juli 1814 — skal „6 Kubik Favne“ omskrives til „13,5 m³“. Men i den paagældende Paragraf er der slet ikke Tale om Kubikfavne. Der er Tale om de 6 Favne Brænde, som Skolelærerne modtage, og nu er det heldigvis skrevet rigtigt om 6 Favne Brænde er 6 Trediedele Kubikfavne, og det Maal der staa, 13,5 m³, er heldigvis ogsaa netop det, der svarer til 6 Trediedele Kubikfavne. Hvis det var urigtigt omskrevet, vilde det være ensbetydende med, at Skolelærernes Brændevederlag blev tredobbelt. Og maa jeg i denne Forbindelse udtale, at jeg ser egentlig ingen Anledning til, at man forandrer „Favne“ til m³. Det er muligt, at Statsskovvæsenet vil gaa over til at sælge Brænde i m³ — jeg ved det ikke —, men jeg er temmelig sikker paa, at man i saa Fald vil være henvist til at afpasse Brænde bunkerne netop saaledes, at de svare til det Favnamaal, som Befolkningen en Gang er vant til at regne med. Og i hvert Fald er jeg ganske overbevist om, at de private Skovejere, hvis de maaske forhandle i Metermaal, saa ville lade det svare til de hidtidige Favne. Og hvorfor saa forandret det i den Lov, ifølge hvilken Kommunerne have at levere Skolelærerne 6 Favne Brænde? Det vilde kun føre til, at man maa regne Meteren tilbage til at svare til de Favne, der i Praksis regnes med. Jeg peger paa dette, fordi jeg i det hele taget synes, at der er nogen Anledning til at indvende mod dette Forslag, at der er for megen Formalisme i det.

Ved disse Bemærkninger vedrørende Enkeltheder i Forslaget skal jeg lade det berø. Det fremgaar af, hvad jeg har sagt, at ogsaa jeg mener, at dette Forslag tiltrænger et nærmere Eftersyn i et Udvalg. Det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Johansen) betvivlede Nyttens af en saadan Udvalgsbehandling, og i en vis Henseende kan jeg jo give det ærede Medlem Ret i, at der er Anledning til at nære Betænkeligheder overfor Udvalget, fordi et Udvalg ifølge Sagens Natur ikke kan paatage sig noget Ansvar for, at dette Lovforslag kommer til at indeholde alt det, der burde inddrages under det. Det vil jeg ogsaa for mit Vedkommende gerne reservere mig imod. Derimod mener jeg, at et Udvalg kan paatage sig Ansvaret for, at det, der staa i Lovforslaget, er rigtigt, at det kan staa for en kritisk Prøvelse, og i hvert Fald mener jeg, at en Udvalgsbehandling ogsaa kan løse det ret betydningsfulde Spørgsmaal at finde en passende Begrænsning

for den Bemyndigelse, der i § 107 gives Ministeren til at lade de her omhandlede Love optrykke.

Det hedder i Lovforslagets § 109, at denne Lov træder i Kraft den 1. April 1912. Det er jo en kort Frist, kun et Par Maaneder, og jeg maa under disse Omstændigheder beklage Lovforslagets sene Fremsættelse samtidig med, at jeg godt kan forstaa, at Udarbejdelsen af et saa omfattende Lovforslag maa have krævet megen Tid. Under de nu foreliggende Omstændigheder vil jeg betragte det som et Vidnesbyrd om en særdeles god Arbejdsevne hos Rigsdagen, hvis dens to Ting virkelig skulde være i Stand til at tilendebringe Behandlingen af det foreliggende Lovforslag saa betimeligt, at Bestemmelsen i § 109 om Lovens Ikrafttræden skal kunne opretholdes uændret. Imidlertid, det er jo en ren saglig Opgave, som foreligger her til Løsning, og man vil formentlig fra alle Sider i Tinget kunne enes i Bestræbelserne om at fremme Behandlingen af dette Lovforslag. I hvert Fald den Gruppe, paa hvis Vegne jeg her taler, tilsiger herved sin Beredvillighed til at medvirke til Lovforslagets velvillige Behandling og hurtige Fremme.

Brandes: Jeg kan i saa meget slutte mig til, hvad den sidste ærede Taler har sagt, at jeg ikke behøver at optage det høje Tings Tid ret længe.

Dette Lovforslag blev forelagt os i Onsdags og er til første Behandling i Dag. Det har i alt Fald ikke for mig været muligt at gennemgaa det i alle Enkeltheder i den forholdsvis korte Tid, som har været levnet os dertil, og det saa meget mindre, som der for at gennemgaa Lovforslaget nøjagtigt vil være at foretage et meget stort Arbejde, at sammenligne hele den Række Love, som her kommer paa Tale, i Enkeltheder med de Forandringer, som Lovforslaget vil medføre. Ved Genemlæsning af Lovforslaget har det ikke været mig, lige saa lidt som andre ærede Talere, muligt at opdage noget som helst Princip. Omsætningen fra gamle Maal til nye Maal synes mig at være foretaget uden noget, der blot kunde kaldes Princip, men det er jo muligt, at man ved en Sammenstilling af den enkelte Lov med, hvad der her foreslaas, kan finde noget saadant. Det undrer i Almindelighed at se, at f. Eks. $\frac{1}{4}$ Mil sættes til 2 km samtidig med, at en Mil sættes til 7 km, paa andre Steder til 7,5 km, uden at man kan forstaa hvorfor. Man ser et an-